

Jeg er altså tryk ved, at Socialdemokratiet står fast på 2010-erklæringen, som altså er fundamentet for finansiering af denne skattnedsættelse.

Så skal jeg sige til hr. Anders Samuelsen, som hæfter sig ved kritik fra nogle eksperter: Ja, sådan er det jo. Der er jo mange forskellige eksperter, og der er mange forskellige meninger. Der er f.eks. dem, der mener, at en meget større del af vores beskatning skal hvile på fast ejendom. Det er sådan en økonomisk skole, som en del af de kloge folk, som hr. Samuelsen henviser til, jo peger på. Det synspunkt kan man selvfølgelig have. Det er klart.

Jeg deler ikke det synspunkt. Jeg mener, at det er kolossalt vigtigt, at vi har fået ro om vores boligsituation, at vi har fået et skattestop, som virkelig er effektivt over for ejendomsbeskatningen her i landet. Jeg respekterer, at nogle har den økonomiske teori, men der er altså også nogle, der ikke har den, og jeg hører til de sidste.

Så siger hr. Samuelsen, – og det siger Kristeligt Folkepartis ordfører også, at de penge burde have været brugt til at skabe nogle flere job. Det er jo altså en vægtning mellem på den ene side at bruge penge til alene at skabe job og på den anden side at tage de sociale hensyn, som vi også er nødsaget til at understrege behovet for.

Jeg er glad for, at hr. Samuelsen også vedkender sig 2010-perspektivet, det forstår jeg også at Kristeligt Folkeparti gør, men vi er altså lidt uenige om prioriteringen og vægtningen i forhold til det sociale og i det hele taget den vægtning, som det her forslag bygger på.

Det er jeg ked af, for netop de to partier synes jeg på en lang række områder deler fælles synspunkter med regeringen. Jeg er meget, meget lydhør over for de bemærkninger, som kom fra begge partier, og ser meget gerne, at vi fortsat holder en tæt kontakt, for jeg har en fornemmelse af, at vi holdningsmæssigt ikke ligger langt fra hinanden. Derfor har vi som sagt lyttet meget intenst til de bemærkninger, der er kommet fra netop disse to partier.

Kl. 12.40

Men endnu en gang tak for en interessant, konstruktiv debat og tak for tilslutning fra et flertal af partier her i Folketinget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er en lang række korte bemærkninger. Der er ni noteret op her. De tre første bliver hr. Anders Samuelsen, hr. Morten Homann og hr. Jacob Buksti.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg vil gerne bede skatteministeren om at forholde sig til det aftalebrud, som regeringen har begået over for Det Radikale Venstre i forhold til arbejdsmarkedsreformen, heriblandt altså den anholdelse, vi har haft af det undervejs på det møde, jeg vil ikke kalde det en forhandling, som vi havde med bl.a. finansministeren.

Til den polemik, som skatteministeren forsøgte at rejse om, hvorvidt man skal lægge skat på fast ejendom eller på arbejde, vil jeg godt anerkende, at her er der tilsyneladende en meget, meget klar forskel på regeringen og Det Radikale Venstre, for det er da fuldstændig absurd at gå rundt og forsvare, at man hellere skal beskatte folk, der går på arbejde, end at beskatte arbejdsfri indtægter. Det er da nærmest en decideret asocial tankegang at forsvare, at man først og fremmest skal beskatte folk, som går på arbejde, frem for dem, som ikke går på arbejde, men som har arbejdsfri indtægter. Det må da være logisk at få vendt det om, sådan at det f.eks. først og fremmest kunne komme lavtlønnede til gode. Det var jo egentlig også sådan, at vi fra starten af strikkede vores skattesystemer sammen, altså at man først havde en skattefri indtægt, som man kunne leve af, og hvis man så havde indtægter over, hvad man kunne leve af, så blev man beskattet.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg har på fornemmelsen, at det ikke tjener det store formål at gentage det, der er blevet gentaget ganske mange gange, nemlig at den sociale profil på det her er ganske skæv, når man tager højde for, at de lavtlønnede får langt mindre end de højtlønnede, og at folk på overførselsindkomster ingenting får. Til gengæld får de en velfærdsregning, som skal betales, sådan at de lavtlønnede og folk på overførselsindkomster kommer til at opleve et nettofall i deres rådighedsbeløb på grund af det her. Men lad det ligge. Det har jeg ikke nogen som helst ambitioner om eller tro på, at vi kunne få skatteministeren til at forstå eller for den sags skyld medgive.

Det, jeg godt vil anholde, er, at skatteministeren bygger et rosenrødt glansbillede af fremtiden – jeg tror måske også, at solen er kommet lidt frem igen – på den vækst, man mener, der vil komme. Det, man bruger, er altså, at man 7 år ud i fremtiden ved præcis, hvilken vækst der vil